

مصاحبه‌روز

گرت بیل در گفت‌وگو با اسکای اسپورتنز: عاشق تاتنهام هستم

در رئال خوشحال نبودم

بازگشت گرت بیل به تاتنهام یکی از پرسروصداترین انتقال‌های فوتبال اروپا در روزهای کروناپی و خالی از جابه‌جایی‌های بزرگ تابستان امسال بود. ستاره رئال مادرید که مدت‌ها بود کمتر در ترکیب این تیم اسپانیایی به میدان می‌رفت بالاخره تصمیم گرفت این باشگاه را ترک کند و با انتقالی قرضی به تیم سابقش برگشت. حالا هواداران اسپرز منتظرند دوباره شاهد درخشش این مهاجم ولزی در ترکیب تیم خود باشند و البته برای تماشای بازی‌های او باید چند هفته صبر کنند تا مصدومیتش برطرف شود. بیل در گفت‌وگویی با «اسکای اسپورتنز» درباره بازگشت به تاتنهام و شرایطش در ماه‌های آخر حضور در رئال مادرید صحبت کرده که در ادامه می‌خوانید.

۱۱۱

پس از ۷ سال دوباره به تانهام برگشتی. چه حسی داری؟

بسیار خوشحالم که دوباره به اینجا برگشتم چرا که با تمام وجودم عاشق تاتنهام هستم. من خاطرات بسیار خوبی از این باشگاه دارم و حالا بسیار خوشحالم که دوباره می‌توانم پیراهن این تیم را به تن کنم. اعتمادبه‌نفس و انرژی بسیار زیادی برای حضور دوباره در ترکیب تیمم دارم.

تو در رئال جام‌های زیادی کسب کردی. چه شد که تصمیم گرفتی رئال مادرید را ترک کنی؟

فکر می‌کنم دیگر زمان تغییر فرا رسیده بود و می‌خواستم در فضای جدیدی به فوتبالم ادامه دهم. تاتنهام برای من ارزش زیادی دارد و از اینکه دوباره به این تیم برگشتم‌ام حس خوبی دارم. احساس می‌کنم باشگاه در مسیر درستی قرار دارد و دوست داشتم بخشی از تیمی باشم که برای موفقیت و کسب جام تلاش می‌کند. همیشه دوست دارم از فوتبال لذت ببرم اما در مادرید همان گونه که همه می‌دیدند این شرایط مهیا نبود و کمی اوضاع پیچیده شده بود. وقتی شما خوشحال نیستید سخت است که بتوانید در بهترین فرم آمادگی باشید و عملکرد قابل‌قبولی ارائه کنید.

گفته می‌شود مورینیو ممکن است پس از خرید تو و وریگولون از رئال مادرید با سیستم جدیدی تیمش را بچیند. خودت ترجیح می‌دهی در چه پستی بازی کنی؟

برایم خیلی فرقی ندارد و در هر بخشی از خط حمله باشم برایم خوب است. البته اگر در سمت راست باشم راحت‌تر هستم چون بیشتر دوران فوتبالم را در این سمت بازی کرده‌ام. همچنین پشت‌سر مهاجم و در سمت چپ هم بازی‌های زیادی انجام داده‌ام و مشکلی برای حضور در این پست‌ها ندارم.

فکر می‌کنی بتوانی دوران درخشان‌ت در تاتنهام را در این فصل تکرار کنی؟

من دیگر آن بازیکن ۲۰ساله نیستم که مدام طول زمین را با سرعت می‌رفت و برمی‌گشت. هرچه سن یک بازیکن بالاتر می‌رود متوجه می‌شود که باید توشان را مدیریت و انرژی خود را برای کل طول بازی ذخیره کند. به‌تدریج نکات جدیدی در بازی یاد می‌گیرید که در این سن وسال به دردتان می‌خورد. وقتی جوان هستید می‌خواهید همه را تحت‌تأثیر قرار دهید و همیشه با صدردصد توان خود بازی می‌کنید اما در سنین بالاتر این امکان وجود ندارد. دیگر باید انرژی و توان خود را مدیریت کنید و در طول بازی برنامه‌ریزی داشته باشید تا بهترین عملکرد را ارائه کنید.

از اینکه هواداران نمی‌توانند در ورزشگاه شاهد نخستین بازی تو در بازگشت به تاتنهام باشند چه حسی داری؟

واقعاً ناراحت‌کننده است که در این اوضاع آنها نمی‌توانند به ورزشگاه بیایند و بازگشت من به تیم‌شان را ببینند. فکر می‌کنم اگر در شرایط عادی بود استقبال خوبی از من می‌شد و آنها منتظر چنین روزی بودند.

تو سال‌ها در رئال بازی کردی اما به‌نظر می‌رسد نتوانستی در قلب هواداران این تیم جا داشته باشی و آنها از جدایی تو ناراحت نیستند.

من کلاً انسان آرام و ساکتی هستم و خیلی رابطه خوبی با رسانه‌ها و دوربین‌ها ندارم. شاید به‌همین دلیل بود که آنها رابطه خوبی با من برقرار نکردند و ارتباط بین ما خیلی صمیمی نبود.

نگاهی به بدترین شروع خریدهای جدید تیم‌ها در لیگ برتر جزیره

لغزش در گام نخست

علی‌دیا برابر لیدز

شاید مورد این بازیکن سنگالی را بتوان بدترین شروع یک بازیکن در تاریخ لیگ برتر دانست. البته این اولین و آخرین حضور او در این مسابقات بود. دیا که در تیم‌های آماتور و دسته پایین فرانسه و آلمان بازی کرده بود، پس از حضور در یک تیم محلی در انگلیس ناگهان راهی ساونتمپتون شد. داستان حضورش در این باشگاه هم بسیار عجیب است. رز و هآ، ستاره سابق تیم ملی لیبیا و مرد سال فوتبال دنیا در آن زمان در یک تماس تلفنی با گری سونس، مربی آن زمان ساونتمپتون به او می‌گوید که دیا پسرعموش است که سابقه بازی در پاری سن‌ژرمن را دارد و ۱۳ بازی ملی نیز انجام داده است که البته تمام اینها دروغ بود چرا که در اصل این تماس از سوی یکی از دوستان دیا گرفته شده بود. سونس متقاعد شد که این بازیکن را با قراردادی یک ماهه به خدمت بگیرد و او در تنها دیدار لیگ برتری خود مقابل لیدز به میدان رفت. دیدار دقیقه ۳۲ به‌جای متئو لوتیسیه وارد زمین شد و با عملکردی افتضاح در دقیقه ۸۵ دوباره تعویض شد. پس از این بازی درحالی که تنها دو هفته از قراردادش گذشته بود از تیم اخراج شد.

دنی درینگ و اتر برابر منچستر سیتی

درینگ و اتر پس از قهرمانی در لیگ به‌همراه لستر سیتی راهی چلسی شد اما نخستین حضورش برای این تیم چندان خوب تمام نشد. آبی‌ها این بازی را ۶ بر یک باختند و هافبک انگلیسی روی دو گل اول حریف مقصر بود. جالب اینکه هر دو گل نیز توسط ریاض محرز، همبازی سابقش در لستر به ثمر رسید.

پاتریس اورا برابر منچستر سیتی

این مدافع فرانسوی تازه‌راهی منچستر یونایتد شده بود

دو بازیکنی که نخستین بازی خود در لیگ برتر با تیم‌های جدید خود را برگزار می‌کردند، از زمین اخراج شوند. این بازی دراماتیک در آف‌ساید با تساوی یک-یک به پایان رسید و آرسنال در پایان فصل در رتبه چهارم قرار گرفت.

جروینو برابر نیوکسل

جروینو یکی از دو ستاره لیل در آن سال‌ها بود که آرسنال را انتخاب کرد و ادن آژارد هم از این تیم به چلسی رفت. این مهاجم ساحل عاجی نخستین بازی‌اش را با پیران آرسنال برابر نیوکسل انجام داد که اصلاً چ چیزی نبود که انتظارش را داشت. او پس از اینکه درون محوطه جریمه حریف به زمین افتاد با جویی بارتون، هافبک جنجالی نیوکسل درگیر شد و سیلی او به صورت بارتون باعث شد با دریافت کارت قرمز زمین را ترک کند. اتحادیه فوتبال انگلیس او را به دلیل حرکت خشن سه جلسه جریمه کرد و به این ترتیب نخستین بازی لیگ برتری او برای توپچی‌ها جنجالی بود.

وین بریج برابر آرسنال

مدافع سابق چلسی و منچستر سیتی با انتقالی قرضی راهی وست‌هم شده بود و در نخستین بازی خود با لباس چکش‌ها باید مقابل آرسنال به میدان می‌رفت. وست‌هم این دیدار را ۳ بر صفر باخت و بریج روی هر سه گل حریف نقش مهمی داشت. ابتدا تو و الکت با عبور از بریج گل نخست تیمش را به ثمر رساند. در صحنه گل دوم آفساید فن پرسری را پر کرده بود و بالاخره با یک خطای پنالتی شب فاجعه‌ها خود را تکمیل کرد تا خاطره‌ای فراموش‌نشدنی در ذهن هواداران این تیم لندن به‌جا بگذارد.

سیامک حاجی روزنامه‌نگار

تابستان امسال چلسی برای تقویت خط دفاعی خود به سراغ گزینه‌ای با تجربه رفت و تیاگو سیلوا را به‌عنوان بازیکن آزاد به خدمت گرفت. فرانک لمپارد امید داشت تا با استفاده از تجربه این مدافع با به سن گذاشته بتواند اوضاع خط دفاعی تیمش را بهتر کند و این فصل چلسی را در بین مدعیان قهرمانی قرار دهد، اما سیلوا در نخستین حضورش در لیگ برتر بسیار پراشتباه ظاهر شد. آبی‌های لندن در نیمه نخست دیدار عصر شنبه خود برابر وست‌برومویچ سه گل خوردند و اگر درخشش مهاجمان در نیمه دوم نبود، لمپارد و تیمش شکست تلخی را در هفته سوم تجربه می‌کردند. تساوی ۳-۳ حاصل تقابل دو تیم بود تا هواداران چلسی در فضای مجازی به‌شدت از این مدافع برزیلی و عملکرد او انتقاد کنند. البته سیلوا نخستین بازیکنی نیست که شروع خوبی در تیم جدیدش نداشته است و در ادامه به بررسی ۱۰ عملکرد بد بازیکنان در نخستین بازی لیگ برتری خود در تیم‌های جدیدشان می‌پردازیم.

تدی شرینگهام برابر تاتنهام

مهاجم ملی‌پوش منچستر یونایتد پس از جدایی از تاتنهام فشار زیادی را روی خود حس می‌کرد و هواداران این تیم انتظار نداشتند او به این راحتی راهی تیم فرگوسن شود. از قضا نخستین بازی لیگ برتری او با پیراهن منچستر یونایتد برابر تاتنهام بود. در ورزشگاه وایت‌هارت لین تاتنهامی‌ها او را هو کردند و استقبال خوبی از او نداشتند. دقیقه ۶۰ این بازی برایش به یک فاجعه تبدیل شد چرا که یک ضربه پنالتی حساس را از دست داد. ضربه شرینگهام را گلر حریف مهار کرد و در برگشت هم دوباره توپ به خود او رسید اما آن را به آسمان کوبید. یونایتد اگر چه با دو گل دیرهنگام این بازی را برد اما شرینگهام هیچ‌گاه نخستین بازی‌اش برای شیاطین سرخ را از یاد نخواهد برد.

جو کول برابر آرسنال

جو کول پس از سال‌ها بازی برای چلسی به‌عنوان بازیکن آزاد راهی لیورپول شد. قرمزها امید زیادی به درخشش کول داشتند و حتی پیراهن شماره ۱۰ را به او دادند. نخستین حضور او در لیگ برتر با تیم جدیدش کمتر از ۴۵ دقیقه طول کشید. کول اگرچه عملکرد بدی در نیمه نخست بازی برابر آرسنال نداشت اما پیش از سوت پایان این نیمه با دریافت کارت قرمز مستقیم از زمین اخراج شد. خطای شدید او روی لورن کوشیلینی، مدافع فرانسوی توپچی‌ها مارتین اتکینسون را مجبور کرد تا با کارت قرمز کول را جریمه کند. این هافبک ملی‌پوش بعدها اعتراف کرد که حضورش در لیورپول انتخاب درستی نبود و او نتوانست در این باشگاه رابطه خوبی با تیم و هواداران برقرار کند.

لورن کوشیلینی برابر لیورپول

این همان مسابقه‌ای است که کول کارت قرمز گرفت و جالب اینکه همان مدافعی که باعث اخراج او شد در پایان بازی دومین کارت زرد خود را گرفت تا هر

گفت‌وگو

آرش محمدی روزنامه‌نگار

یکی از دل‌نگرانی‌های بزرگ جامعه ورزش در این روزها سخت‌گیری‌هایی است که ستاد مبارزه با کرونا در ورزش به خرج می‌دهد و حاضر نیست به همین راحتی‌ها مجوز آغاز رشته‌های ورزشی، به‌خصوص ورزش‌هایی را که باید در المپیک حضوری پررنگ داشته باشند صادر کند و همین موضوع ورزشکاران و کارشناسان ورزش را نسبت به آینده تیم‌های ورزشی‌مان در رقابت‌های المپیک توکیو دچار نگرانی کرده است. این موضوع زمانی بیشتر به چشم می‌آید که متوجه می‌شویم بسیاری از رشته‌های ورزشی که ما برای شروع آن در کشور مردد هستیم، در کشورهای صاحب‌نام آغاز به کار کرده‌اند و هر روز بیشتر از روز قبل خودشان را برای رویارویی برای حریفان المپیک آماده می‌کنند. رشته کشتی یکی از ورزش‌هایی بود که تلاش بسیاری کرد با دریافت مجوز از ستاد مبارزه با کرونا در ورزش، اردوها و رقابت‌های لیگ خود را برگزار کند اما بعد از مخالفت‌هایی که در این زمینه به وجود آمد، در نهایت مدیران فدراسیون با دور زدن قانون و دریافت مجوز از وزارت بهداشت و درمان قرار است رقابت‌های لیگ خود را برگزار کنند. در این زمینه با مجید رضائی، سرمربی تیم کشتی فرنگی دانشگاه آزاد دقایقی هم‌کلام شدیم که حاصل را می‌خوانید.

۱۱۱

ابتدا می‌خواهیم از اختلافی که در کشتی فرنگی و بین سرمربی تیم ملی و فدراسیون شکل گرفته‌ا شما سوال کنیم که حق را به کدام طرف می‌دهید؟ اول از همه باید بگویم جایگاه من به‌عنوان مربی یک تیم در حدی

سرمربی تیم کشتی فرنگی دانشگاه آزاد در گفت‌وگو با «فرهیختگان»: هم فدراسیون حق دارد، هم بنا

اگر لیگ شروع نمی‌شد کشتی گیر به بیراهه می‌رفت

چاره‌ای جز این نداریم، ورزشکاران ما از لحاظ مالی شرایط بدی را تجربه می‌کنند و در تیم‌ما ۴ کشتی گیر جوان حضور دارند و ما برای اینکه دست‌شان در جیب خودشان باشد و وابسته به خانواده نباشند قراردادی منعقد کرده‌ام که خرج خودشان را در بیاورند. در این شرایط باید همه چیز را در نظر گرفت.

با توجه به جوان‌سازی تیم و شرایط آمادگی کشتی گیران فکر نمی‌کنید دانشگاه آزاد در این رقابت‌ها نتواند عملکرد خوبی از خود بر جای بگذارد؟

خب این شرایط امسال برای تمام تیم‌ها وجود دارد و تنها مختص به دانشگاه آزاد نیست. اما من مطمئن هستم اگر این لیگ در شرایط کروناپی برگزار نمی‌شد و در شرایطی نرمال بود، یکی از جداب‌ترین لیگ‌های اخیر می‌شد. ما در لیگ امسال ۵-۶ تیم مدعی داریم که دو، سه تیم در گروه ما حضور دارند و مابقی در گروه مقابل و همین موضوع به جذابیت‌های لیگ می‌افزاید. ضمن اینکه کشتی گیران ملی هم قرار است از دل این رقابت‌ها بیرون بیایند و همین موضوع انگیزه کشتی گیران را بالا می‌برد.

به‌عنوان سوال آخر با تمام این شرایط می‌توانیم امیدوار باشیم که دانشگاه آزاد در رقابت‌های لیگ صاحب سکو شود؟

قطعاً ما یکی از مدعیان کسب سکو هستیم. البته در این راه رقبایی داریم مثل ایران مال که تیم‌های قدرتمندی می‌بندد اما ما هم چند کشتی گیر صاحب‌نام مثل قاسمی را در اختیار داریم و این نام‌ها در کنار نفرات جوان قطعاً می‌توانند کمک کنند دانشگاه آزاد به خواسته‌اش برسد.

آماده‌سازی بازیکنان کافی است؟

قطعاً که زمان برای آماده‌سازی کافی نیست. انجام تست PCR و منتظر ماندن برای دریافت منفی بودن تست کروناپی کشتی گیران هم زمان بیشتری از ما گرفت. اما خب حالا ما در اردو هستیم و امکانات خوبی در اختیار داریم و به هر کشتی گیر یک اتاق اختصاص داده‌ایم و اجازه خروج از اردو را هم به هیچ‌کس نمی‌دهیم. اما حالا باید منتظر بمانیم و ببینیم در آینده چه اتفاقی برای اسم‌های بزرگی که ما جذب کرده‌ایم می‌افتد. ما مثل تیم‌های شخصی نیستیم که از مدت‌ها قبل تیم را بسته باشیم و با شرایط سختی توانستیم نفرت‌موردنظر را جذب کنیم و امیدواریم که این نام‌ها که رویشان حساب کردیم در حد یک نام نباشند و بتوانند در حد اسم‌شان در رقابت‌ها حضور پیدا کنند.

پس با این اوصاف باید نگران نتایجی باشیم که کسب می‌شود؟

خب تعدادی از بازیکنان از لحاظ آمادگی در شرایط بسیار ضعیفی قرار دارند و شاید ورزشکارانی که در شهرستان‌ها بوده‌اند کمی آماده‌تر باشند که دلیلش هم مشخص است. آنها در شهرهایشان باشگاه‌های خصوصی در اختیار داشتند و توانسته‌اند بهتر از کشتی گیران تهرانی و شهرهای بزرگ‌تر تمرین کنند. البته این را هم بگویم که یک کشتی گیر تا زمانی که روی تشک نرود آمادگی‌اش ۶۰ درصد هم نیست اما تا تلاش کرده‌ایم با فشاری که به آنها می‌آوریم خیلی زود برای رقابت‌ها آماده‌شان کنیم.

این فشار بیش از حد باعث بروز مصدومیت برای ورزشکار نمی‌شود؟

که بنادر سال‌های پایانی مربیگری‌اش قرار دارد و می‌خواهد بهترین نتایج را در این سال‌ها کسب کند و بعد بازنشسته شود.

کشتی اما این روزها در صدر اخبار حاشیه‌ای ورزش قرار داشته و دریافت مجوز برگزاری لیگ از وزارت بهداشت و درمان به‌جای ستاد مبارزه با کرونا در ورزش هم یکی از این خبرها بود.

همه‌ما می‌دانیم که وضعیت کشور از لحاظ ابتلا به ویروس کرونا بسیار بحرانی است اما برگزاری بازی‌های لیگ توسط فدراسیون کشتی یک انتخابی بین بد و بدتر بود. چرا که آنها از یک سو باید نگران سلامتی بازیکنان و محافظت از آنها باشند که این وظیفه سنگینی است که به دوش خواهد گرفت و از سوی دیگر اگر لیگ برگزار نمی‌شد کشتی و البته کشتی گیران به بیراهه می‌رفتند. اگر در همین روزها رقابت‌های لیگ برگزار نمی‌شد شما حتم بدانید که کشتی گیر ما حاضر نمی‌شد بیشتر از این صبر کند و برای امرار معاش به دنبال شغلی می‌رفت و شاید برای همیشه از ورزش قهرمانی فاصله می‌گرفت. ما کشتی گیری داریم که قهرمان جوانان است و وقتی او را در تمرینات دیدیم متوجه شدیم که با ۱۰ کیلو اضافه‌وزن مواجه است و حتی آمادگی ۳۰ درصدی هم نداشت! با این تفاسیر من احساس می‌کنم برگزاری مسابقات به نفع کشتی و کشتی گیر است.

حالا با توجه به فاصله اندکی که تا شروع رقابت‌های فرنگی وجود دارد، آیا زمان برای

